

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év május hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 3 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette és más bűncselekmény miatt nyugállományú vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. év február hó 13. napján kihirdetett Kb.II.10/2012/13. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat az ellene 3. rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette (Btk.208.§ (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlott testi épség elleni bűncselekményének helyes jogszabályi megjelölése: a Btk. 164.§ (1) és (2) bekezdése.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 120 (egyszázhusz) napi tétel, napi tételeként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A 120.000,- (egyszáz-húszezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

A büntetett előéletéhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést, valamint a halmazati büntetésre való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. február 13. napján kihirdetett Kb.II.10/2012/13. számú ítéletével vádlottat 3 rb. a Btk. 208. § (1) bekezdésébe ütköző kiskorú veszélyeztetésének büntette és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett testi sértés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 2 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadság bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap. A vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, és

kötelezte az eljárás során felmerült 224.144 forint bünygyi költség megfizetésére. 338.176 forint bünygyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentették be a fellebbezésüket. A védő több beadványt csatolt a másodfokú eljárás keretében, melyekben fellebbezésének írásbeli indokolását fejtette ki, illetve bejelentett fellebbezésének irányát kiegészítette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyvet, mivel az új Btk. a kiskorú veszélyeztetésének büntette tekintetében további büncselekményi ismérvként jelöli meg a kiskorú érzelmi-erkölcsi veszélyeztetését. Ezért álláspontja szerint a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvénykönyv szerint kellett volna védence cselekményét elbírálni. Érvelése szerint az ügyészség által benyújtott vád sem tekinthető törvényesnek, mivel az nem felel meg a törvényben megállapított minimális tartalmi követelményeknek sem. Álláspontja szerint ugyanis a vád nem tartalmazza a vádlott pontosan körülírt cselekményét, a terhére rótt büncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket. Ezen túl a vádlott cselekményének jogi értékelésével kapcsolatban kifejtette, hogy nem nyert bizonyítást a kiskorú veszélyeztetésének azon tényállási eleme, hogy a vádlott magatartásával súlyos kötelességszegést valósított volna meg. 2014. július 04-én előterjesztett indítványában a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállást vitatta. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a vádlott szándékosan okozott volna sérülést a sértettnek. Felhívta a figyelmet továbbá arra is, hogy a cselekmény elkövetésének helyszíne is kétségeket ébreszt a sértett előadásával kapcsolatban, mely szerint az az általa elmondottak alapján történt. Ugyanakkor álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e körülményt nem vette figyelembe, hanem csak a sértett vallomására alapozta a tényállás megállapítását. Kifejtette, hogy a közel hét éve tartó eljárás során a vád képviselőjének azt kellett volna bizonyítania, hogy védence a sértett által elmondottak szerint okozott sérüléseket, illetve azt, hogy a látleletben rögzített sérüléseket csak a vádlott okozhatta és az kizárólag a sértett által elmondottak szerint keletkezhett. Hasonlóan a kiskorú veszélyeztetése tekintetében pedig a bizonyítás eredményének arra kellett volna kiterjednie, hogy a súlyos kötelességszegést követett el a vádlott és ez a kiskorúak érzelmi, testi, értelmi fejlődését veszélyeztette. Ezzel szemben kifogásolta, hogy a testi épség elleni cselekményt kizárólag a sértett vallomása, illetve az azt alátámasztó orvosi látlelet bizonyítja. Beadványában foglalkozott az igazságügyi orvos-szakértő véleményével, illetve az igazságügyi pszichológus eljárásával.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.23/2012/4. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, helyesen, a cselekmény elbírálása idején hatályban lévő Btk. rendelkezéseit alkalmazva minősítette a vádlott cselekményeit és vele szemben a büntetési célok elérésére alkalmas büntetést szabott ki. Álláspontja szerint sem a vádlott felmentése, sem pedig büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethetnek.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezését beadványában foglaltakkal együtt fenntartva elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mivel álláspontja szerint védenccével szemben előterjesztett vád nem tekinthető törvényesnek, valamint kifogásolta, hogy csorbultak a védelemhez fűződő jogok, mivel a szakértői vélemény csak a tárgyalás előtt egy nappal került kézbesítésre, ezért nem volt biztosítva a megfelelő felkészülési idő. Hivatkozott a

tanúvallomások ellentmondásaira, valamint a szakértői vélemény nem meggyőző voltára. A könnyű testi sértés tekintetében álláspontja szerint legfeljebb gondatlan elkövetés róható védenca terhére. Másodlagosan védenca felmentésére irányuló indítványát is fenntartotta. A bűnösség megállapítása esetén kérte az előzetes bírósági mentesítés hatályának fenntartását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a vádlottal szemben a B.-i Katonai Ügyészség 2008. augusztus 04. napján nyújtotta be B.VI.1.44/2008. számú vádiratát az 1978. évi IV. törvény 195. § § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő 3 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette, valamint a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétsége miatt. A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. február 19. napján kelt Kb.IV.131/2008/13. számú ítéletével vádlottat 3 rb. a Btk. 195. § (1) bekezdésébe ütköző kiskorú veszélyeztetésének büntette és a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év 2 hónap, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte és előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2009. június 12. napján kelt 6.Kbf.29/2009/9. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2009. június 12-én kelt 6.Kbki.10.007/2012/3. számú végzésével a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsát jelölte ki az eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú katonai tanács a megismételt eljárás során az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa által adott iránymutatásnak többségében eleget tett. Ahol nem követte az iránymutatást, álláspontját megindokolta. A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő indítványával, mely szerint a B-ti Katonai Ügyészség által előterjesztett vád nem tekinthető törvényesnek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az előterjesztett vád a Be. 2. §-ban írt követelményeknek megfelel. A vád tartalmazza azokat a tényeket, amelyek alkalmasak a vád tárgyává tett bűncselekmények törvényi tényállási elemeinek megállapítására. Az elsőfokú bíróság a fellebbviteli büntető tanács álláspontja szerint kimerítette a vádat, a vádlottnak azokat a cselekményeit rögzítette ítéletének tényállásában, amelyeket álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal meg lehetett állapítani.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállást a vádlott, a sértettek, illetve a további tanúk vallomása, illetve a tárgyalás anyagává tett okiratok alapján állapította meg. Az ellentétes bizonyítékokat ítéletének 4-8. oldaláig értékelte és megindokolta, hogy a vádlott azon védekezését, mely szerint házastársát 2007. november 17-én és 18-án nem bántalmazta, miért nem fogadta el. Ugyanakkor az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként részben a vádtól eltérő tényállást állapított meg, és a tényállásban nem rögzítette, hogy a két bántalmazáson kívül a vádlott a gyermekek jelenlétében édesanyjukat évekig rendszeresen megalázta, illetve bántalmazta volna.

A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállásra figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállás pontosítását látta szükségesnek, ennek során mellőzi az ítélet 3. oldal 5. bekezdésének azon megállapítását, hogy a vádlott gyermekei neveléséből fakadó kötelességeit súlyosan megszegve veszélyeztette a gyermekek érzelmi és erkölcsi fejlődését. E helyett azt tartja szükségesnek rögzíteni, hogy a vádlott kiskorú gyermekei jelen voltak édesanyjuk 2007. november 17-ei és 18-ai bántalmazásakor.

Az előzőekben pontosított tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére a testi épség elleni bűncselekmény tekintetében. A vádlott tagadásával szemben a tényállás e részét a sértett vallomása, a rendelkezésre álló okiratok, köztük a látletet, valamint a kiskorú gyermekek vallomása ítéleti bizonyossággal támasztja alá. Megállapítható, hogy a vádlott szándékos bántalmazása miatt a sértett nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, amely miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen következtetett e tekintetben a vádlott bűnösségére és a Btk. 2. §-ra figyelemmel a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv alapján azt törvényesen minősítette a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett testi sértés vétségének. A vádlott által tanúsított magatartás alapján nem lehetett következtetni a gondatlan elkövetésre. Erőszakos testre irányuló bántalmazása alapján belenyugodott abba, hogy annak következtében felesége sérülést szenvedhet, tehát legalább az eshetőleges szándék a terhére róható. A másodfokú bíróság határozata rendelkező részében csupán pontosította a testi épség elleni bűncselekmény helyes jogszabályi megjelölését.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállásban írt folytatólagosan, 24 órán belül megvalósított könnyű testi sértés elkövetése miatt megállapította a vádlott bűnösségét 3 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetében is.

A Btk. 208. § (1) bekezdésébe ütköző bűncselekményt az a kiskorú nevelésére, felügyeletére, vagy gondozására köteles személy követi el, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi, vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a leírt vádlotti magatartás nem jelenthette gyermekei testi, értelmi, erkölcsi, vagy érzelmi fejlődésének veszélyeztetését. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a családon belüli erőszak, ezen belül az apa azon magatartása, melynek során rendszeresen bántalmazza gyermekei előtt az édesanyját, alkalmas e bűncselekmény megállapítására. Ugyanakkor az eseti, nem rendszeres bántalmazással még nem valósul meg e bűncselekmény. A BH.2003/445. számon közzétett eseti döntés szerint megalapozott a vádlott felmentése a kiskorú veszélyeztetésének vádja alól, ha nem nyert bizonyítást, hogy az elkövető az élettársát gyermekei jelenlétében rendszeresen bántalmazta és ezáltal a gyermekek testi, értelmi, vagy erkölcsi fejlődését veszélyeztette. Az EBH.2006/1491. számon közzétett eseti döntés szerint a szülők megromlott házassága, az elmérgesedett kapcsolat önmagában véve nevelési kötelességszegésnek nem tekinthető, nem alapozza meg a kiskorú veszélyeztetése büntetnének megállapíthatóságát. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a tényállásban rögzített testi épség elleni bűncselekmény elkövetésével a vádlott nem valósította meg egyúttal a 3 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetét, e bűncselekmény törvényi tényállási elemeit nem merítette ki. Ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottat e bűncselekmények vádja alól a Be. 6. § (3) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a Be. 331. § (1) bekezdése alapján, bűncselekmény hiányában felmentette.

A vádlott büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság szintén alaposnak találta.

A másodfokú bíróság a vádlott terhére rótt súlyosabb bűncselekmények megállapítására nem látott lehetőséget, ezen túl további nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni a bekövetkezett időmúlást. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottal szemben a felfüggesztett szabadságvesztést eltúlzottan súlyosnak találta, ezért a vádlottal szemben kiszabott büntetést 120

napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre enyhítette. A Btk. 51. § (1)-(2) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Figyelemmel arra, hogy az előzetes bírósági mentesítésre vonatkozó rendelkezés, valamint a halmazati büntetésre való utalás okafogyottá vált, azokat a másodfokú bíróság mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. május 13.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bírósági ügyintéző